

AMOR, ESTIMA I PASSIÓ PEL TERRITORI

En primer lloc volem confessar que tenir l'oportunitat de participar a la Crida CENTRES EDUCACTIUS 360 és tot un luxe per a nosaltres. Com a centre, tenim una mirada 360 vers l'educació i en aquest sentit, necessitàvem refermar les nostres conviccions i compartir aquest fet.

Per a Nou Patufet és molt motivador veure que cada vegada hi ha més escoles i instituts que segueixen treballant les diferents oportunitats d'aprenentatge que un centre pot generar pel seu alumnat connectant espais i temps educatius. Creiem que, només sumant forces i connectant centres educatius i agents del nostre context escolar, podem aconseguir una transformació educativa que garanteixi l'equitat en l'aprenentatge. No té sentit fer esforços per separat, indubtablement ens podem complementar i hem de fer-ho.

Poder gaudir de les experiències d'altres comunitats d'aprenentatge, amb l'acompanyament d'experts, ens ha ajudat a prendre consciència de tantes accions que fem al Nou Patufet i a millorar pràctiques educatives.

Els tres eixos clau que emmarca la crida, formen part també de la genètica del nostre centre i de la nostra comunitat.

És important per a nosaltres connectar espais i temps, lectius i no lectius, i per això ho cuidem i ho treballem. Tenim cura d'espais com les extraescolars, aollida matinal, casal d'estiu, menjador... Treballar per projectes també ens ha fet repensar el temps i els espais, i ens ha dut a posar en pràctica horaris flexibles amb la mateixa idea que ens presentava Elena Sintes Pascual a la seva xerrada sobre les noves jornades escolars, i que ens ha encantat..

Tenim la sort d'estar en un barri que esdevé una comunitat educadora molt potent i l'activitat escolar va totalment lligada amb l'entorn, donant així una riquesa extraordinària d'oportunitats d'aprenentatge molt personalitzades, de fet, fem un vestit a mida per cadascun dels nostres alumnes.

Ha estat fantàstic poder escoltar a Moisès Esteban parlant sobre què, com, quan i amb qui aprenen els nostres alumnes i a Jordi Collet sobre vincles per l'èxit educatiu. Hem vist doncs que el que fem és important i hem de seguir per aquest camí, elaborant projectes que garanteixin els aprenentatges dels infants i joves tenint en compte les seves necessitats, i mantenint el nostre compromís amb els drets de la infància, com a centre referent per la comissió avaluadora d'UNICEF. Compromís fonamentat en el diàleg, la inclusió, l'equitat, la solidaritat, el respecte i la qualitat humana.

El projecte *Amor, estima i passió pel territori* s'ha nodrit fonamentalment a les interseccions entre el Nou Patufet i el CEC (Centre Excursionista de Catalunya), que han resultat ser més extenses del que ens pensàvem.

El procés d'elaboració del projecte ha estat paral·lel, un procés d'aprenentatge que ens ha permès definir les línies bàsiques del nostre propòsit. Ha estat enriquidor i ens ha reafirmat en la certesa que l'aprenentatge no ha de circumscriure's a l'edifici-escola sinó que pot donar-se en contextos i entorns diversos.

La reflexió posterior a la feina conjunta amb el CEC, sumant els aprenentatges assolits durant la Crida, ha donat com a resultat la presa de consciència d'allò que hem après i del seu valor per a construir quelcom fecund per als nois i noies. El text que segueix mira d'explicar i d'explicar-nos els fruits d'aquesta tasca conjunta.

D'una banda, la naturalesa cooperativista del Nou Patufet ha trobat recer de manera fluïda amb la idea de comunitat educativa que suma i que permet connectar amb l'activitat que desenvolupem. Tal i com consta als propis estatuts de la cooperativa, la nostra voluntat és la d'obrir-nos al barri i a la ciutat i la de cercar punts de trobada i d'acció amb tots els agents social, culturals... que en formen part. Cal establir accions que aposten per l'ús obert, social, educatiu i cultural dels espais i equipaments dels centres educatius (biblioteca escolar, patis oberts, escola de mares i pares, clubs, laboratoris, espais joves, etc.); aprofitant les sinergies i recursos educatius del territori.

D'altra banda, hem consolidat la convicció que els nois i les noies necessiten conèixer el territori on tenen lloc la major part de les seves vivències, i la de fer-ho de forma experiencial, *in situ*, sempre que sigui possible. La coneixença de l'entorn immediat atorga als infants un context d'espai que haurà d'ajudar-los a conèixer-se a sí mateixos.

A la vegada, la feina amb la crida ens ha fet valorar encara més la importància que la relació corporal i física amb el territori és imprescindible, i com afavoreix hàbits saludables i determina la relació intel·lectual i emocional de l'infant amb el seu entorn. Hem après que l'educació física cal que surti del gimnàs, i que la contemplació no és l'única estratègia d'aprenentatge possible, sinó que la manera com s'ocupa i s'habita el territori és també font de saber. El fet que els itineraris del projecte siguin curriculars i formin part del pla docent amb una avaluació formativa tot i ocupar espais no lectius també, dóna més valor a les competències adquirides.

Hem donat més volada a la idea de compartir els processos d'aprenentatge dels nostres nois i noies amb altres col·lectius amb característiques diferents de les nostres, en aquest cas, amb nois i noies en risc d'exclusió social. El fet de descobrir el territori al costat de comunitats educatives tan diverses potenciarà, per força, la intensitat dels coneixements i és una participació en aquesta garantia de l'equitat en l'aprenentatge que busquem.

Hem afermat una necessitat cabdal per a l'educació avui dia, que és la flexibilitat en els horaris i les perioditzacions que programem a principi de curs. Gairebé res ha de ser inamovible i cal estar sempre disposat a adaptar-nos a allò que més convingui al desenvolupament d'un grup o un infant determinat. Cal perdre la por a desfer plans

previstos amb antelació si creiem que una proposta nova ha de passar-hi per davant. La societat i el comportament humà és cada cop més laxa, i entenem que les comunitats educatives també han de ser-ho.

En les proves pilot del projecte, hem vist com cal tenir una programació flexible, els fenòmens climàtics o les mateixes necessitats dels infants i joves et fan haver de ser capaç de fer canvis de ruta però sense perdre mai el rumb.

Ens ha agradat pensar en activitats de descoberta del territori que no siguin només de lleure sinó que permetin connectar els infants amb el seu entorn proper però molt llunyà per alguns, mitjançant eines pròpies de l'educació que responguin als seus interessos i a les seves motivacions.

La tasca feta ha enrobustit la nostra fe en la Mirada 360 i en la conveniència de crear lligams entre els horaris lectius i els no lectius i en la possibilitat que l'aprenentatge es doni dins i fora de l'escola. Volem pensar en l'entorn, en el territori com una extensió de l'escola, que no es tanca entre quatre parets sinó que l'accepta i l'assimila com a espai i temps per a l'educació tant o més vàlid que les aules. En les experiències pilot, els mateixos alumnes posen èmfasi en com s'aprèn molt més vivint l'experiència a la natura que amb els que es pugui fer a l'aula.

Volem crear les condicions necessàries per a que els infants s'adonin, per sí mateixos, que l'estima pel territori no és quelcom sentimental sinó que té a veure amb el coneixement profund dels llocs on dus a terme la teva activitat vital.

Pensem que si els infants i joves, coneixen i aprenen sobre el territori, l'estimaran i allò que estimes ho cuides i et dóna sentiment de pertinença.

Ens agradaria fer créixer el projecte i poder expandir aquests itineraris entre diferents centres amb diferents realitats però amb els mateixos objectius.

Enllaços amb les imatges de la prova pilot:

<https://youtu.be/IC3zwOIfKMU>

<https://flic.kr/s/aHskTajoWA>